

3

சிலப்பதிகாரம் ஆய்வர்க்கு – யாழ்ப்பாணம்
22, 23, 24 ஜூன், 2002.

சிலப்பதிகாரம் காலமும், வரலாறுகளும்

ஆய்வாளன்:
அ. சி. உதயகுமார் B.Sc. (Mech. Eng)

போகுங்கள் நூல்கள்
யாழ்ப்பாணம்

Institute of Historical Studies – Uduvil
Vetaraniyar Valavu, Uduvil
June, 2002, Ceylon.

38

மாத்திரம்

சிலப்பதிகரம் ஆய்வரங்கு - யாழ்ப்பாணம்
22, 23, 24 ஜூன், 2002.

சிலப்பதிகரம் காலமும், வரலாறுகளும்

ஆய்வாளன்:

அ. சி. உதயகுமார் B.Sc. (Mech. Eng)

1009cc

Institute of Historical Studies – Uduvil
Vetaraniyar Valavu, Uduvil
June, 2002, Ceylon.

1748cc

நூற்பெயர் : சிலப்பதிகாரம் காலமும், வரலாறுகளும்

ஆசிரியன் : அ. சி. உதயகுமார் B.Sc. (Mech. Eng.)

வெளியிடுவோர் : Institute of Historical Studies-Uduvil
Uduvil, Chunnakam Post, Ceylon.
Tel. & Fax: 070 - 212671

முதற் பதிப்பு : 22nd. June 2002

பதிப்புரிமை : வெளியீட்டாளருக்கு

கடுதாசி : 70 gm / White Print

எழுத்தளவு : 11 Pts.

நால் அளவு : A5

பக்கத்திலுள்ள விடயதானளவு : 10.8cm X 15.3 cm

ஒரு பக்கத்திலுள்ள சராசரி வரிகள் : 42

பக்கம் செய்தல் : மு.பிரணவன், IBMS

அச்சிட்டோர் : Tecnowa Printers, Jaffna.

Sole Distributors : Institute of Historical Studies - Uduvil
Vetharaniyar valavu,
Uduvil.

முகவரை

தமிழ் பேசும் சமூகங்கள் வாழும் நாடுகளிலெல்லாம். தமிழ் மொழி பற்றியும், பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள், விஞ்ஞான நூல்கள் பற்றியும், இன்றைய இலக்கியங்கள் பற்றியும், ஆய்வு மாநாடுகள், ஆய்வு அரங்குகள் என்பவைகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், இவைகளுள், இன்று, இன்றைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றிய ஆய்வு அரங்குகள்தான், பெருமளவில் நடைபெறுகின்றன.

தமிழ் மொழி பற்றியும், பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றியும் ஆய்வரங்குகள் நடாத்தப்படுவது மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்தால், ஒருவர் உணர்க்கூடியதாக இருப்பது என்ன வென்றால்: பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றியும், அவற்றில் கூறப்பட்டிருப்பவைகள் பற்றியும், எமது முன்னைய அறிஞர்களும், ஆராய்வாளர்களும், பேராசிரியர்களும் ஏற்கனவே ஆராய்ந்து, சரியான இறுதி முடிவுகளுக்கு வந்து, இந்த முடிவுகளினடிப்படையில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் பல்வேறு விடயங்களின் வரலாறுகளையும் ஆராய்ந்துகிறார்கள் விட்டனர் என்ற கருத்துத் தமிழ் பேசும் கற்றோர் மத்தியில் உருவாகியிருப்பதை யாரும்.

இதனால், இன்று, பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் பயன்றுவை என்ற கருத்து இருந்துவருகிறது. இது, இன்றைய புதிய தலைமுறைகளைப் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்கவேண்டிய தேவையில்லை, அவைகளை ஆராய வேண்டியதில்லை, அவற்றில் ஆராயப் புதிய விடயங்கள் இல்லை எனக் கருதவைத்துள்ளது. இதனால், பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் மீன் பதிப்புகள் செய்யப்படாது, அவை தொல் பொருட்களாக வைக்கப்படும் நிலை உருவாகியுள்ளது; பழைய பதிப்புக்களை வைத்திருப்பவர்கள், அறிஞர்களாகக் கருதப்படும் நிலை உருவாகி யுள்ளது. இதனால், பழைய பதிப்புகள் இலர்களால் மறைத்தும் வைக்கப்படுகின்றன.

இந்த நிலை உருவாகியமைக்கான அடிப்படைக் காரணம்: பண்டைய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள் பற்றி, இன்றைய தமிழ் அறிஞர்களும், ஆராய்வாளர்களும், பேராசிரியர்களும், ஊடகங்களும் தமிழ் பேசும் சமூகத்தினுள் கல்வி, வெளியீடுகளுடாகப் புகுத்தி வந்த கருத்துகளாகும்.

சமூகத்தில் இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களையும், விஞ்ஞான நூல்களையும் சமூகத்திற்குப் பெருமையைத் தேடிக் கொள்ளும் சீன்னங்களாகப் பேசவும், எழுதவும்தான் இன்று வைக்கின்றன. இதனால், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், திருக்குறள், கந்தப்புராணம், திருமுறைகள் போன்றவையே, தமிழ் பேசும் அறிஞர்களாலும், ஆராய்வாளர்களாலும், பேராசிரியர்களாலும் பேசப்படும், எழுதப்படும் இலக்கியங்களாகப்பட்டுள்ளன, நூல்களாகப்பட்டுள்ளன. கடந் த ஓரிடு தசாப் பதங் களாக, தமிழ் இலக்கிய ஆராய்வாளர்களாலும், அறிஞர்களாலும், பேராசிரியர்களாலும், ஊடகங்களாலும் பேசக்கும், எழுதத்துக்கும்

உட்படுத்தப்படும் விடயங்களாகச் சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், கம்பராமாயணம், திருமுறைகள் என்ற இலக்கியங்களே வைக்கப்பட்டுவருகின்றன. சிலப்பதிகாரம் ஆய்வரங்கானது அன்மைக்காலங்களில் தமிழகம், மலேசியா என்பவைகளில் நடாத்தப்பட்டு, இவ்வருடத்தில் இலங்கையின் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் நகர்களிலும், சிலப்பதிகாரம் ஆய்வு அரங்குகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

இலங்கையில் நடாத்தப்படும் இந்தச் சிலப்பதிகாரம் ஆய்வு அரங்கானது. ஏனையவைகள்போல், தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது பெருமைகளை மாத்திரம் பேசவும், ஏழுதவும் உதவும் நோக்கத்தைக் கொண்டதா. அல்லது தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக் கொள்ள உதவும் நோக்கத்தைக் கொண்டதா என்பது மிக முக்கிய கேள்வியாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்தப்படும் இந்தச் சிலப்பதிகாரம் ஆய்வு அரங்கில் ஆராயப்படும் விடயங்கள் தெரியப்பட்ட விதமும், அவைகளை ஆராயவள்ளவர்கள் தெரியப்பட்டுள்ள விதமும், இந்தச் சிலப்பதிகாரம் ஆய்வு அரங்கு நடாத்தப்படும் நோக்கமானது தமிழ் பேசும் மக்களின் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்க்க உதவும் நோக்கத்தைக் கொண்டது என்ற தோற்றுத்தைக் கொடுப்பதாக அமைந்துள்ளன. ஆனால், இலக்கிய ஆய்வில் முறைமையாக்கல் என்பதை நிரந்தரப் படுத்தும் போக்கு ஆராய்வாளர்களாலும், பல்கலைக் கழகத்தினராலும், ஊடகங்களாலும் மிகவும் தீவிரமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் இன்றைய காலத்தில், இவ்வாய்வரங்கு தமிழ் பேசும் மக்களின் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்க்க உதவும் வகையில் அமையுமா என்பதை ஆய்வரங்கூடாகவே அறியமுடியும்.

இந்த நிலையில், கிளக்கிய ஆய்வானது, தமிழ் பேசும் மாணவசமூகத்தினதும், சாதாரண மக்களதும் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்க்க உதவும் வகையில், விஞ்ஞானத் தன்மையுள்ளதாக, எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளும் நிலையின் ஆராய்வாக அமைய, சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் காலம் என்ற விடயமும், பண்டைய வரலாறுகள் பற்றியும் இங்கு சுருக்கமாக, ஆனால் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராயப்படுகிறது. இச்சிறிய ஆய்வு நாலின் நோக்கம் பெருமளவில் அடையப் பெறுவதற்காக, இந்தச் சிறிய ஆய்வு நாலானது யாழ்ப்பாண நகரில் நடாத்தப்படும் இந்தச் சிலப்பதிகாரம் ஆய்வு அரங்கின் விவாத நாளுக்கு முன்னதாகவே ஆய்வரங்கில் ஆய்வுகளைச் சமர்ப்பிப் பவர்களுக்கும், பார்வையாளர்களாகக் கலந்து கொள்பவர்களுக்கும் கிடைக்க வைக்கப் படுகிறது. எமது ஆய்வு அமைப்பானது உள்ளூர், சர்வதேச உதவி அமைப்புகளிட மிருந்தோ, அரசு அமைப்புகளிடமிருந்தோ எந்தவித உதவிகளையும் பெறாது, சுதந்திரமாக இயக்கப் படுவதால், இச்சிறிய நாலுக்குத் தங்களிடமிருந்து அன்பளிப்புப் பெறப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாண நகரில் நடாத்தப்படும் இந்தச் சிலப்பதிகாரம் ஆய்வு அரங்கின் நோக்கத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, அது தமிழ்பேசும்

முன்னுறை

பூமியில் பிறக்கும் மனிதர்கள் எவரும், பிறக்கும்போது எதனையும் தம்முடன் கொண்டுவருவதில்லை. தவிர்க்க முடியாதபடி இறக்கும் ஒவ்வொரு மனிதரும், கிறக்கும் போதும், எதனையும் எடுத்துச் செல்வதற்கில்லை.

பூமியில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு மனிதரும், இப்பிரபஞ்சத்தில் இருந்துதான், அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இயற்கையிலிருந்தே மனிதன் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக்கொள்கின்றான்.

அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக்கொள்வ தூடாக, மனிதர்கள் தமக்குப் பாதுகாப்பான, அமைதியான, கின்பமான மேன்மையான மனித வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முற்படுகின்றனர்.

இந்த நிலையில், பூமியில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு ஆணும், பெண்ணும், மனித கிளம் நிலைக்க, கிளப்பிருக்கத்தில் ஈடுபடுவதும், மனித இனம் பாதுகாப்பான, அமைதியான, இன்பமான, மேன்மையான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளத் தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக் கொள்வதும் மிகமிக முக்கியமானவை.

பல்லாயிரம் வருடங்களாக இப்பூமியில் நிலைத்துவரும் மனித இனமானது, இயற்கையிலிருந்து வளர்த்துக்கொண்ட ஆராயும் தன்மையையும், அறிவையும், அதனது அடுத்த சந்ததிக்கு வாய்மொழிமூலமாகக் கொடுத்து வந்து, ஒவ்வொரு புதிய மனித சந்ததியும், மேலும்மேலும் அதனது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்து, அதனது பாதுகாப்பயையும், அமைதியான, இன்பமான, மேன்மையான வாழ்க்கையையும் அமைத்து வருகிறது.

மனிதருடாக இருவாகி, மனிதரால் விருத்தி செய்யப்பட்ட வாய்மொழியானது, மனிதருக்கிடையில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் குறைபாடுகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது. குறிப்பாகக் கூறினால்: கால, குார வேறுபாடுகளால் உருவாகும் பிரச்சனைகள்.

இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க, வெவ்வேறு மனித சமூகங்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய விடயம்தான் எழுத்துக்களின் உருவாக்கமாகும்.

பூமியின் பெருமென்னிக்கையான வெவ்வேறு மனிதசமூகங்கள், தமக்குத் தமக்கென, வெவ்வேறு எழுத்து மொழிகளை உருவாக்கி உள்ளன.

பூமியில் நூற்றுக்கணக்கான மனித சமூகங்கள் தமக்கு எழுத்து மொழிகளை இன்றுவரை உருவாக்கிக்க கொள்ளாது இருந்துவரும் போதும். தமிழ் பேசும் சமூகமானது, பல நாடு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அதற்கு எழுத்து மொழியை உருவாக்கி யிருந்தமைக்கு, நாம் எழுது பூதாக்கத்தொருக்கு நன்றிசெலுத்த வேண்டும், அவர்கள் தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்ப்பதில் எடுத்துவந்த பெருமுயற்சீகளைப் போற்ற வேண்டும், எழுது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் மேலும்

மேஜும் வளர்ப்பதில் நாம் ஈடுபடவேண்டும்.

பூமியின் பல்வேறு சமூகங்கள் தமக்குத் தமக்கெனப் பேச்க மொழிகளைப் பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரும், எழுத்து மொழிகளை பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் உருவாக்கி, விருத்திசெய்துள்ளபோதும், பூமியின் மனித இனமானது, பேச்க மொழிகளும், எழுத்து மொழிகளும் எப்படி உருவாகி, மனித சமூகங்களால் விருத்திசெய்யப்பட்டன என்பதை இன்றுவரை அறிய முடியவில்லை.

மொழிகளில் சொல்லிந்தும், பொருஞ்கு மிடையிலுள்ள தொடர்பை (**Word — Meaning Relationship**) விஞ்ஞான ரீதியாக விளங்கிக்கொள்ள முடியவுமில்லை.

இவைகள், எமது அறிவும், ஆராயும் தன்மையும் போதிய அளவுக்கு வளர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதையே வலியுறுத்துகின்றன.

எழுத்து மொழிகளை உருவாக்கிக் கொண்டதன் மூலம் பூமியின் பல்வேறு மனித சமூகங்கள் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் நேர, தூர வேறுபாடுகளுடாக ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்த பெரும் பிரச்சனைகளை பெருமளவில் தீர்த்துக்கொண்டன.

எழுத்து மொழியினை உருவாக்கிக்கொண்ட ஒவ்வொரு மனித சமூகமும், அதன் அன்றாடப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எழுத்துமொழியினைப் பயன்படுத்தியதுமாத்திரமன்றி, தமக்குள் அறிவைப் பரப்புவதற்கும், தமது சந்ததியினர்கள் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவும், எழுத்து மொழியினைப் பயன்படுத்தி வந்தன.

இதன் விளைவே நூல்களின் உருவாக்கமாகும்.

ஒவ்வொரு மனித சமூகமும் தத்தமது முதாதையர்கள் அறிந்திருந்தவைகளை பண்டைய நூல்களுடாக அறிந்து, தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் கலபாக வளர்த்து வந்தன.

இன்றைய தமிழ்பேசும் சமூகத்தின் முதாதையர்களும், பல்வேறு துறைகளிலும் தாமறிந்தவைகளை நூல்களாக எழுதிவைத்து வந்துள்ளனர்.

வானசாஸ்திரம், பூமி சாஸ்திரம், சோதிடம், மருத்துவம், பூமியில் மனீத வாழ்மக்கை, அரசியல், வரலாறு, மருத்துவம், மொழியில் எனப் பல்வேறு துறைகள் தொடர்பாகவும், தமக்கிருந்த அறிவை எமது முதாதையாகள் தமிழ் மொழியில் நூல்களாக பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிலிருந்து எழுதி வைத்து வந்துள்ளனர்.

இவைமாத்திரமல்ல எமது முதாதையர்கள் பூமியின் வேறு மொழிகளைப் பேசும் சமூகங்களும் தமது அறிவைப் பெருக்க உதவ, அவர்களின் மொழிகளிலும் இலக்கியங்களையும், விஞ்ஞான நூல்களையும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே எழுதியிருந்துள்ளனர்.

பூமியின் பல்வேறு மனித சமூகங்களும் பாதுகாப்பான, அமைதியான, இனப்மான, மேன்மையான மனித வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள, எமது தமிழ் பேசும் முதாதையர்கள் பல்வேறு மொழிகளில் நூல்களை எழுதிப் பெரும் சேவையை மனீத வினத்திற்கு செய்துவந்துள்ளனர்.

இவைகளை நாம் இன்று அறியவும். அவற்றைப் பிற மொழிகளைப் பேசும் ஏனைய மனித சமூகங்கள் அறிய வைக்கவும். நாம் எமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் போதிய அளவுக்கு வளர்க்கவேண்டியுள்ளது. இதனையும், நாம், எமது முதாதையர்களால் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள், நூல்களுடைய செய்யவேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் வாழும் தமிழ், சிங்கள மொழிகளைப் பேசும் சமூகங்கள் அவற்றின் முதாதையர்கள் எழுதி வைத்துவந்தனர் பண்டைய நூல்களுடையத் தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்து, பூமியில் மனித வாழ்க்கைபற்றி விஞ்ஞான ரீதியிலான விளக்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாத நிலையில், முரண்பாடுகள் உருவாகி, அவைகள் அறிவியல் அடிப்படையில் பேசித் தீர்க்கமுடியாத நிலை உருவாகி, போரினுள் வீழ்ந்து, அழிவுகளையும், துன் பங் களையும் அனுபவித்துவருகின்றன.

பண்டைய இலக்கியங்களையும், விஞ்ஞான நூல்களையும், தொல் பொருட்களையும் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்ந்தறியும் அளவுக்கு தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக்கொள்ளாத நிலையில், பிழையான, கற்பனையான ஆரியன்-சிங்களம்-சிங்களவர்-பௌத்தம்-ஸங்கா என்ற கோட்பாட்டினை உருவாக்கிய சிங்களப் பெரும்பான்மையினர், ஆட்சிக் கொள்கைகளையும் இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வருத்து, நடைமுறைப்படுத்தி வந்தமையால், இலங்கையானது பல் இன, பன்மொழி, பல் சமய நாடாக உருவாக்கப்பட முடியாது போன்று. நாடும், சமூகங்களும், போரினுள் வீழ்த்தப்பட்டன.

1944ஆம் ஆண்டில் J.R. ஜெயவர்த்தன இலங்கையில் சிங்கள மொழியில் மாத்திரம்தான் பரிட்சைகள் வைக்கப்பட வேண்டும் என State Councilஇல் பிரேரணை கொண்டுவந்தமை, இந்தக் கோட்பாட்டினைத்தான் வலியுறுத்துகிறது. 1956ஆம் ஆண்டில், S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கவினால் தனிச்சிங்களம் இலங்கையில் புகுத்தப்பட்டமையும், இந்தக் கோட்பாட்டினையே வலியுறுத்துகிறது. 1972ஆம் ஆண்டில், இடதுசாரிகள் எனத் தமிழை சூறாக்கொண்டவர்களுடன் இணைந்துகொண்டதிருமதி சிற்மாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்கள், குடியரசுக் Constitution இல் பௌத்தத்தினை அரசு சமயமாக்கியதும், Ceylon என்பதை ஆரியன் மயமாக்க Sri Lanka என மாற்றியமையும், இக்கோட்பாட்டின் நிறைவு படுத்தலே.

இவை, ஈற்றில், இலங்கையைத் தவிர்க்கமுடியாதபடி போரினுள் வீழ்த்தின.

சிங்களப் பெரும்பான்மையினர்கள் தமது ஆரியன்-சிங்களம்-சிங்களவர்-பௌத்தம்-ஸங்கா என்ற கோட்பாட்டினை அறிவியல் அடிப்படையில் இன்றும் நிராகரிக்காது போனால், இலங்கை பல்லின, பன்மொழி, பல்சமய நாடாக ஆக்கப்படவும் முடியாது, பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமான அரசியல் தீர்வு காணப்படமுடியாத நிலைதான் தொடரும். அறிவியல் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில், போர் தவிர்க்கப்பட முடியாததாகிவிடும். இந்த யதார்த்தத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்,

அதற்கேற்றவாறு செயற்படவேண்டிய முள்ளது.

ஒட்டுமொத்தத்தில்: இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, மற்றும் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக் கொள்ள இன்று அங்கில மொழி நூல்கள் மிக முக்கியமானாலும்; இலங்கையின் அரசியற் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதாயினும் சரி, அதனுடாக சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதாயினும்சரி, அமைதியான, இன்பமான, மேன்மையான, பாதுகாப்பான மனித வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளப் பூமியில் மனித வாழ்க்கையை விஞ்ஞான ரீதியாக விளங்கிக் கொள்வதாயினும் சரி, அவர்கள் பண்டைய தமிழ், சீங்கள், பாளி, சமள்கிருத மொழி நூல்களையும் படித்து, சூராய்வுகளில் ஈடுபடவேண்டியுள்ளது.

இன்று பூமியின் சமூகங்கள் அமெரிக்காவினதும், ஏனைய முதலாளித்துவ நாடுகளினதும் புதிய கொள்கையான “New World Order” இனை எதிர் நோக்கி வருகின்றன. இன்று “Globalization” என்ற தீசைத்திருப்பல் பெயரைக் கொண்டுள்ள “New World Order” ஆனது, பூமியின் பெருமென்னிக்கையான சமூகங்களின் மொழி, அறிவு வளர்ச்சி, ஆராயும் தன்மை வளர்ச்சி, பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக அமைப்பு, கலை, கலாசாரம், சீத்தாந்தம், பாதுகாப்பு, நிலைப்பு என்பவைகளில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திவருகிறது. இதற்குத் தமிழ் பேசும் சமூகமானது. எந்த வகையிலும் விதிவிலக்காக இருக்க முடியாது.

இந்த நிலையில், தமிழ் பேசும் சமூகத் தின் பண்டைய இலக்கியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் என்பதை ஆராய முற்பட்டிருக்கும் இந்த ஆய்வரங்கானது, தமிழ் பேசும் மக்களை உணர்ச்சிவசப்படுத்த உதவாது, அவர்கள் தமது அறிவையும், ஆராயும் தன்மையை உச்சப்படுத்த உதவுவதே தமிழ்பேசும் சமூகம் இப்பூமியில் தொடர்ந்து நிலைக்கவும், மேன்மையான, பாதுகாப்பான, இன்பமான, அமைதியான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும் உதவும்.

இலங்கையின் சிங்களச் சமூகமானது, கற்பணவாதத்தினுள் அதனது அறிஞர்கள், ஆராய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள், அரசியல் தலைவர்களால் வீழ்த்தப்பட்டமையின் விளைவுகளை, இன்று, இலங்கையின் சகல சமூகங்களும் அனுபவிக்கின்றன. இந்த நிலையில், தமிழ்பேசும் சமூகமானது அறிவியலுக்கு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து, அதன் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்த்துக் கொள்வதே அதன் நிலைப்புக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் உதவும்.

இன்று இலங்கையின் பிரச்சனைகளுக்கு அரசியல் தீர்வு காண்படும் முயற் சிகள் மின்மூட்டும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால், பேச்சுவார்த்தைகளுடான அரசியல் தீர்வு காணவில் அறிவியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது போனால், பேச்சு வார்த்தைகளுடாக உடன்பாடுகளுக்கு வரவும் முடியாது, அப்படிப் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபடுவர்கள் உடன்பாடுகளுக்கு வந்தாலும், ஜனநாயக இலங்கையின் சமூகங்கள் உடன்பாடுகளை நிராகரித்து, சமூகங்கள் போரினுள்

தவிர்க்கமுடியாதபடி வீழ்த்தவேபடும்.

இந்த நிலையில், இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் குறுகிய கால், நீண்ட கால நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு, சிலப்பதிகாரம் மாத்திரமல்ல, பள்ளடை தமிழ் லெக்ஷியங்களும், இந்திய உபகண்டத்தின் பாரி, சமஸ்கீருத, சீர்கள் லெக்ஷியங்களும், வீத்துான் ரீதியாக ஸுராய்யட்டு, இச் சமூகங்களின் பல்வேறு வீயங்களின் வரலாறுகள் சிபாக அறியப்படுவதாக, தமிழ் பேசும் மக்களின் அறிவும் ஆராயும் தன்மையும் உச்சப்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

இச் சிறு ஆய்வு நூலானது இதற்கான முன் நோடியாக அமைக்கப்படுகிறது. இங்கு முன்னைய அறிஞர்கள், ஆராய்வாளர்கள், பேராசிரியர்களால் முன்வைக்கப்பட்டு வந்த கருத்துக்கள், ஆய்வுகளை விண்ணான ரீதியாக மேற்கொள்ள உதவும் வகையில் தரப்படுகின்றனவேயன்றி, தனிப்பட்ட ரீதியில் அவர்களைக் கீழ்மைப் படுத்தும் நோக்கத்தைக் கொண்டவை யல்ல. தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்ப்பதற்கு அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் போற்றப்படவே வேண்டும்.

ஆனால், முன்னைய முடிவுகள் விண்ணான ரீதியிலான ஆதாரங்களுடன் நிராகரிக்கப்படும் போது, அதனை அறிவியல் அடிப்படையில் ஏற்க மறுப்பவாகனும், மௌனம் சாதிப்பவர்களும், அறிவியலுக்கு உண்மையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்காத, சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தினை விரும்பாத போலி அறிஞர்களும், போலி ஆராய்வாளர்களும். போலிப் பேராசிரியர்களாகவுமே இருக்கமுடியும்.

இந்த நிலையில், இச்சிறிய ஆய்வு நூலில் செய்யப்படும் ஆய்வுகளையும், வரப்பட்டுள்ள முடிவுகளையும் வீத்துான் ரீதியிலான ஆதாரங்களுடன் நிராகரிப்பவர்கள், தமது நிராகரிப்பினை எழுத்து வழிவில் பிரசரிப்பதே, தமிழ் பேசும் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியையும், ஆராயும் தன்மை வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த உதவும் என நம்பப்படுகிறது

உடைக், 22nd June, 2002.

A. S. உதயகுமார்

சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் காலூம், வரணாருகங்கும்

சிலப்பதிகாரம் என்ற காப்பியமானது, சேரன் செங்குட்டுவளின் இளைய சகோதரனும், ஜென் துறவியுமான சேரல் கிளாங்கோ அடிகளால் இயற்றப்பட்டதெனப் பெரும்பான்மை யான ஆராய்வாளர்கள் கூறுவர்.

சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் பதிகம் என்பதன் ஆரம்பத்தில்: குணவாயில் கோட்டத்து அரசு குறந்திருந்த குடக் கோச் சேரல் கிளாங்கோ வடிகட்டு

குன்றக் குறவர்... எனக் கூறப்பட்டதைவத்து, ஒரு சாரார் இளங்கோவடிகள் ஜெனன் (Jain) என்பர்

மற்றொரு சாரார், சிலப்பதிகாரத்தில் சிவனே முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றப்பட்டுள்ளான் எனக் கூறி, இளங்கோ அடிகளைச் சைவன் என்பர்.

சிலப்பதிகாரம் ஆனது, மிகப் பெரும்பான்மையான தமிழ் அறிஞர்கள், ஆராய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள், அரசியல் வாதிகள், ஏனெயோரால் போற்றிப் புகழப்படும் ஒரு காப்பியமாகவுள்ளது.. இதனை இவர்களது பேச் சுகள், எழுத் துகளுடாக அறிய முடிகிறது. ஆனால், சிலப்பதிகாரத்தைத் தூற்றுவாரும் உளர்.

20.09.1948 மேல் நாளன்று காலை, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு விழா மண்டபத்தில் பூர்த்திக் கவிஞர் என அழைக்கப்பட்டுவரும் பாரதிதாசன் அவர்களின் உருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்து அறிஞர் அண்ணாத்துவரை பேசிய பேச்சானது, ஏ, தாந்த தமிழகமே! என்ற தலைப்பில் சிறு நூலாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அதில், அறிஞர் அண்ணா துவர அவர்கள் சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்திற்கும், அதன் ஆசிரியன் இளங்கோவிற்கும் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார் என்பதை, அவர் பின்வருமாறு பேசியவை களிலிருந்து அறிய முடிகிறது:

கம்பனா? இளங்கோவா?

புலவர்கள் நாங்கள் நன்மை செய்வதாய்க் கருதிக் கொண்டு, ஒருசில புலவர்களையும் கவிகளையுமே பொது மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியும், பொது மக்களின் பாராட்டுதலுக்கு. அந்த ஒருசிலரே அருகதையாளவர்கள் என்று சொல்லியும் வருகிறார்கள். அதன் மூலம் உண்மைக் கவிகள், உயிர்க் கவிகள், சங்ககாலப் புலவர்கள் மறைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். இன்னும் தெளிவாகக் கூறவேண்டுமானால், கம்பனை எந்த அளவுக்குப் பொது மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்களோ, அந்த அளவுக்குச் சங்க காலப் புலவர்களை அறிமுகப்படுத்தவில்லை. கம்பனைத் தெரிந்த பொதுமக்கள் தாம் அதிகம் இருப்பார்களே தவிர, இளங்கோவை பற்றித் தெரிந்தவர்கள் கொஞ்சமாகத்தான் இருப்பார்கள். வேண்டுமென்றால், தில்லையில் ஓர் ஓட்டுப்பெட்டியை வைத்துப், பிரசாரமில்லத்தால், அப்படியிருந்தால் இரு பக்கமும் நடத்தி, கம்பனுக்கு இளங்கோவக்கும் ஓட்டுப் போடச் சொன்னால், தேர்தலில் கம்பன்தான் வெற்றி பெறுவான், ஆனால், நாம் நமது கற்பனா சக்தி முன்பு இருவரையும் நிறுத்திப் பேசச் சொன்னால், கம்பர் இளங்கோவைப் பார்த்து, “எனக்கு உயிர் ஊட்டிய உத்தமமே! என்பர்; எனக்கு அணி அழகு தந்த

ஆண்முகரே” என்பார்.

இவைகள், அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் சிலப்பதிகாரம், இளங்கோ எனப்பைகளில் கொண்டுள்ள விருப்பை உணர்வழூர்வமாக வெளிக்காட்டும் போதும், அவர் கூறியவை தொடர்பாகச் சில கேள்விகள் எழுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவைகள் பின்வருமாறு:

1. தமிழ் சங்கங்களும், சங்க காலப் புலவர்களும் வரலாற்று உண்மைகள் என்பதை அறிஞர் அண்ணாதுரை எவைகளைக் கொண்டு உறுதிப் படுத்தியிருந்தார்?
2. கம்பனும், இளங்கோவும் வரலாற்று உண்மைகள் என்பதை அறிஞர் அண்ணாதுரை அவைகளைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்?
3. சிலப்பதிகாரம் காப்பியம் கம்பனின் இராமாயணத்திற்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டது என்பதை அறிஞர் அண்ணாதுரை எவைகளைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்;
4. கம்பனும், இளங்கோவும் ஒருவரின் கற்பனை உருவாக்கமில்லை என்பதை அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் எப்படி உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்?

இவைகளை அறிஞர் அண்ணாதுரை யவர்கள் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆதாரங்களுடன் நிறுவியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்த நிலையில், அறிஞர் அண்ணாதுரை யவர்கள் நிருபிக்கப்படாத பல முன் முடிவுகளை வைத்தே, தனது பேச்சினைப் பேசியினார் என்பது உறுதியாகிறது. இது, அவர் பேசிய அனைத்தும் தூய கற்பனையாக கிருக்கச் சமனான சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன என்பதை அசைக்க முடியாது உறுதிப்படுத்துகின்றது.

ஒட்டு மொத்தத்தில்: அறிஞர் அண்ணாதுரை யவர்கள் பேசியவை, விஞ்ஞானத் தன்மையற்ற சொற்களின் குவிப்பாகவே உள்ளது. ஆனால், அவை இன்றும் போற்றப்படுகின்றன.

இதை விதண்டா வாதம் எனச் சிலர் கூறுமுற்படலாம். ஆனால், அவர்களின் கூற்று ஆதாரமிருவமற்றது.

அறிஞர் அண்ணாதுரை யவர்கள் வேறு ஆராய்வாளர்கள் ஏற்கனவே ஆதார பூர்வமாக நிறுவியிருந்தவைகளின் அடிப்படையில்தான் இவற்றைக் கூறியிருந்தார் என்ற வாதம் முன்வைக்கப் படுமேயாயின். அறிஞர் அண்ணாதுரையவர்கள் கய முய்வகளைச் செய்திருக்க வில்லை என்பது உறுதியாகிறது, முன்னைய ஆராய்வாளர்களின் முடிவுகளைச் சரியன் ஏற்பதாகிறது.

எதுவிதத்திலும், மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு விடயங்களையும் எந்த வொருவராவது விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆதாரங்களுடன் நிறுவியதாகத் தெரியவில்லை. இது, அறிஞர் அண்ணாதுரையவர்கள் கூறியவை சீரந்த சீரு மர்மக் கதை என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தினை ஏன் பெரும்பான்மையான தமிழ் அரசியல் வாதிகளும், ஆராய்வாளர்களும், பேராசிமரியர்களும் புகழ் கின்றனர் என்பதை யறிய, சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்திற்கு உரை யெழுதியுள்ளவர்களுள் ஒருவரான நாவலர் பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் தனது உரை நூலுக்கு எழுதியுள்ள முகவுரை என்பதில் கூறியிருப்பவை போதுமானது. அதிலவர், பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

இவ்வாற்றான் இச் சிலப்பதிகாரமானது ஒன்பான் சுவையும் ஒருங்கமைந்த சிறந்த காப்பிய மாதலன்றி, தமிழக வரலாற்று நூல் எனவும், தமிழ் மொழி வரலாற்று நூல் எனவும், கவிஞர்களை நூல் எனவும் மதிக்கத் தக்க சிறப்புடையதாகவும், எல்லா வகையாலும் தமிழுக்கே உரிமையுடையதாகவும், தமிழர் ஆண்மையை விளக்குவதாகவும் உள்ளது.

ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் இங்கு கூறியிருப்பவைகள், சிலப்பதிகாரம் காப்பியமானது, தமிழக வரலாறு, தமிழ் வரலாறு, கவைகளின் வரலாறுகள் என்பவைகளைத் தரும் நூலாக்குகின்றன. வரலாறு என்பது, மாற்றங்களும், அதற்கான காரணங்களுமாகையில், காலத்துடன் இணைந்தது.

ஆனால், சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் காலம் அல்லது நூலின் காலம் எனப்படும்போது, அது குறிப்பாக எதனைக் குறிக்கிறது என்ற கேள்வி எழுகிறது. சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் காலம் எனப்படும் போது, அது இரண்டினைக் குறிக்கமுடியும். ஆவையாவன:

1. சீலப்பதிகாரம் பியற்றப்பட்ட காலம்,
2. சீலப்பதிகாரம் காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவையின் காலம்.

ஒர் காப்பியமானது இரண்டு விதமாக இயற்றப்படமுடியும். அவையாவன:

1. காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலம், *காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவைகளின் காலமும் ஒன்றாக இருப்பது,
2. காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலமானது, காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவைகளின் காலத்திலிருந்து வேறுபடுவது.

இவற்றுள் இரண்டாவதானது, கிரண்டு விதமாக அமைக்கப்பட முடியும். அவையாவன:

1. காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவைகளின் *காலமானது, காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலத்திற்கு முற்பட்ட காலமாக இருக்கும் விதத்தில் காப்பியத்தை உருவாக்குவது;
2. காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவைகளின் காலமானது, காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலத்திலும் பிந்தியதாகக் காப்பியத்தை உருவாக்குவது.

இந்த கிரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், புலவரின் காலத்தை வைத்துக் காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலத்தை நிர்ணயிக்க முடியும். ஆனால் காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவைகளின் காலத்தினை வைத்து, புலவரின் காலத்தையும், காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலத்தையும் சரியாக நிர்ணயிக்க முடியாது.

இந்த இரு சந்தர்ப்பங்களிலும், அந்த இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் வரலாறுகளை எழுதுவது வினானானமாகாது. குறிப்பாக: காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலத்திற்கும், காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவைகளின் காலத்துக்குமிடையில் பல நூறு ஆண்டுகள் வேறுபாடுகள் இருக்குமாயின், இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டவைகள் வரலாற்று உண்மைகளா என்பது ஆராய்ந்தறியப்பட வேண்டி யிருக்கும். இதை உறுதிப்படுத்தாது சிலப்பதிகாரத் தமிழகம் பற்றிப் பேசுவது புத்திக் கொல்வாததாகும்.

இந்த நிலையில், நாவலர் பண்டித வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், சீலப்பதிகாரமானது தமிழக வரலாற்று நூலாகவும், தமிழ் வரலாற்று நூலாகவும், கலை வரலாற்று நூலாகவும் இருக்குமேயாயில், சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பட்ட காலமும், சிலப்பதிகாரத் தில் கூறப்பட்டவைகளின் காலமும் சரியாக ஆராய்ந்தறியப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அறிஞர் அண்ணாதுரை யவர்களதும், நாவலர் பாண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களதும் சிலப்பதிகாரம் தொடர்பான நிலைகள் இப்படியிருக்ககையில், பெரியார் இராமசாமி அவர்கள், சிலப்பதிகாரம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். (திருக்குறளும் பெரியாரும் - 1983):

சிலப்பதிகாரத்தைக் கூடப் புழுகுவார்கள். சுப்பிரமணிய பாரதி என்ற பார்ப்பன் கூட “சீலப்பதிகாரம் என்ற மனி ஆழம் படைத்த தமிழ் நாடு” என்று புகழ்ந்துள்ளார் என்று சொல்லுவார்கள். அதில் அறிவுக் கருத்துக்கள் என்ன இருக்கின்றன? அதில் முடநம்பிக்கை வேதப் பார்ப்பானுக்கு வேண்டியத் எல்லாம் அதிகமிருக்கிறது. அதனால்தான் பார்ப்பான பாரதி அதை மனி ஆழம் என்றார்.

இதைப் பெரியார், 1958 டிசெம்பரில் நெல்லை மாவட்டம் முக்கூடலில் வள்ளுவர் மன்றத்தின் சார்பில் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவை இராமசாமிப் பெரியாருக்குச் சிலப்பதிகாரம் தொடர்பாக இருந்த கருத்துக்கள், அறிஞர் அண்ணாதுரை, வேங்கடசாமி நாட்டார் என்பவர்களுக்கு இருந்த கருத்துக்களிலும் முரண்பட்டவை என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

சிலப்பதிகாரம் தொடர்பாக இவர்களது கருத்துக்கள் இப்படி யிருக்க, தனது புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நாலில், தமிழன்னை என்பவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

சீலப்பதிகாரமே தமிழின் முதற்காப்பியம் என்பது அதன் கட்டடையும், மொழிக் கூறு போன்றவற்றால் உறுதிப்படும்.

தமிழன்னல் அவர்கள் சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் கட்டடையும், மொழிக் கூறு என்பவைகளை ஆராய்ந்து, சிலப்பதிகாரம் காப்பியமே தமிழின் முதற் காப்பியம் என்றுள்ளார்.

ஆனால், இங்கு எழும் கேள்வி என்ன வென்றால், காப்பியம் என்றால் என்ன என்பதும்; மனி மேகலை என்பது காப்பியமா, இல்லையா என்பதும்; தமிழின் இரண்டாவது காப்பியம் எது என்பதுமாகும்.

தமிழன்னல் அவர்கள் தனது நாலின் வகைதொகை என்பதன் கீழ், கிரட்டைக் காப்பியம் - சீலம்பும் மேகலையும் என்றுள்ளார்.

இது, அவர் மணிமேகலை என்பதையும் காப்பியம் எனக் கொண்டுள்ளார் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த நிலையில், தமிழன்னிலின்படி, சிலப்பதிகாரமானது மணிமேகலைக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டதாகும்.

ஆனால், பேராசிரியர் S. வையாபுரி பிள்ளையவர்கள், தனது History of Tamil Language and Literature (1956) என்ற நாலில் (பக்கங்கள்- 146, 147) பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

"We hear in Buddhist Divyavadana and Jatakamala, stories in which tearing off of breast occur. And we might easily infer that the story was originally of Buddhist origin. Sattanar has given us the Buddhist version of the sequel to Kannagi's story; but it was Ilango-adigal who with his genius turned this into a story of remarkable power and beauty, tense with dramatic situations. He adds Jainistic and Hindu elements to the original story and he shows equal reverence to the Buddha and his religion. As already noted, the Silappadikaram was the later of the two. It is not a work of the Sangam age..."

பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளையவர்களின்படி, மணிமேகலை இலக்கியமே, சிலப்பதிகாரத்திலும் முன்னதாக இயற்றப்பட்டது. மேலும், சிலப்பதிகாரமானது கற்பனைக் கதை என்பதையும், அவர் கூறியவைகளிலிருந்து உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

எது விதத்திலும், ஏனென்றோர்கள் கூறியவைகள் பலவித கேள்விகளை எழுப்ப வைத்ததுபோல், பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளையவர்கள் கூறியிருப்பவையும், பல கேள்விகளை எழுப்ப வைக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை:

1. கண்ணகி வரலாற்று உண்மை யல்லாதபோதும், வழிபடும் தெய்வமாக ஆக்கப்பட்டதாயின், கிராமன், கீருஷ்ணா, ஏனைய கிளக்கியங்களில் கூறப்பட்டவர் கலஞ் வரங்கள் உண்மையைல்லாத போதும் வழிபடும் தெய்வங்கள் வூக்கப்பட்டனவா?
2. சங்கம், சங்க காலம் என்பவைகள் வரலாற்று உண்மைகளா?
3. சாத்தனார், இளங்கோ அடிகள் என்பவைகள் வரலாற்று உண்மைகளா?
4. முலையை ஒருவள் பிடுங்கி எறிவது சாத்தியமா? அது சாத்தியமற்றதாயின், ஏன் முலை பிடுங்கி எறியப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது?

இவைகள் அனைத்தையும் பார்க்கும் பொழுது, சிலப்பதிகாரம், அதன் ஆசிரியனான இளங்கோ அடிகள், ஏனையவைகள் தொடர்பாக, எமது முன்னைய ஆராய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள் கூறியவைகள் முரண்பட்டவை களாகக் காணப்படுவதுடன், அவற்றிற்கு விஞ்ஞானித்தியிலான ஆதாரங்கள் இல்லாதுமே காணப்படுகின்றது.

இவை மாத்திரமல்ல. சிலப்பதிகாரம் காப்பியம் தொடர்பான பல பத்துச் சிறு கேள்விகளுக்குக் கூட, எமது முன்னைய ஆராய்வாளர்களும்,

பேராசிரியர்களும், அறிஞர்களும், விஞ்ஞானி தீயிலான் ஆதாரங்களுடன் விடைகளைக் காணாத நிலைதான் தொடர்கிறது.

சிலப்பதிகாரமானது முன்று காண்டங்களாகவும், 30 காதைகளாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஏன்? மணிமேகவையும் 30 காதைகளையே கொண்டுள்ளது. இது ஏன்? திருக்குறள் நாலும், முப்பால்களையே கொண்டுள்ளது. இது ஏன்? 3 என்ற எண், ஏன் முக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளது? சேந்தன் திவாகரம், ஏனைய நிகண்டுகளும் 12 (1+2=3) தொகுதிகளைக் கொண்டு, 3 என்பதுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

பெளத்தத்தில் மும்மணி (Triple-Gem), முப்பிடகம் (Tipitaka, திரிபிடகம்) என்பவைகளால்தான் 3 என்ற எண் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றதா, அல்லது வேறு காரணமா?

பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளை, மற்றும் பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்தவர்கள், கிளங்கோவை ஜெனன் எனக் கூறி, சீமலப்பதிகாரத்தினை ஜெனத்துடன் கிளங்கத்துள்ளனர்.

ஜெனத்தின் அருகண் குரியனுடன் அடையாளப்படுத்தப் படுவான். ஆனால், புத்தபெருமானே தன்மையான பூரணச் சந்திரனுடன் அடையாளப்படுத்தப்படுவார்.

சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தினைப் பேராசிரியர்கள் ஜெனத்துடன் கிளங்கும் போதும், அதன் மங்கல வாற்த்துப் பாடல் என்பதன் முதலாவது பாட்டானது, திங்களைப் போற்றுதும், திங்களைப் போற்றுதும் என புத்த பெருமானைப் போற்றுகிறதேயன்றி, அருகன் இணைக்கப்படும் ஞாயினைப் போற்றவில்லையோ? இது ஏன்?

இரண்டாவது பாட்டானது, கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரை அறங்கக்கரம் உருட்பப்பட்டதையும்; மூன்றாவது பாட்டானது அறப்போதனையானது புத்த பெருமானால் தவிர ஈகை செய்யப்படுவதுடன் ஓப்பிடப்பட்டு, மாமங்கமையும் போற்றுகிறது.

இந்த நிலையில், கிரண்டாம், முன்றாம் பாட்டுக்கள், தம்ம(ம்) என்பதைப் போற்றுகின்றன!

நான்காவது பாட்டு, முதல் இரண்டுடனும் தொடர்பான வொரு கூட்டத்தை, சங்கவைப் போற்றுகிறது.

ஒட்டு மொத்தத்தில்: ஜென காப்பியம் எனக் கூறப்பட்டவேரும் சிலப்பதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில், பெளத்தத்தின் மும் மணிகளான (Triple-Gem) புத்த(ன்) மணி, தம்ம(ம்) மணி, சங்க(ம்) மணி என்பகைவள் போற்றப்பட்டுள்ளன. இது எப்படி?

சிலப்பதிகாரம் பெளத்த காப்பியமா?

ஜெனத்தை வன்மையாகத் தனது மணிமேகலை காப்பியத்தில் கண்டித்துள்ள சீத்தலை சாத்தன், ஜெனத் துறவியான இளங்கோவடிகளின் நன்பன் எனக் கூறுவது எவ்வளவுக்குச் சாத்தியமாகும்?

புத்தர் பெருமான் கிருள் சேர் கிருவினனகளையும் (Self-mortification, Self-indulgence) சேராது, நிராகரித்து, ஜெனத்தை நிராகரித்து, நடுப்பாதையை (middle path) தேர்ந்தெடுத்தவ ராகும். ஜெனரே Self-mortification என்ற கிருள்சேர் விணையைக் கடைப்பிடித்தவர்கள்.

இந்த நிலையில், ஜெனளாக இளங்கோவடி இருந்தால், அவனை நன்பனாகச் சாத்தன் கொண்டிருக்க முடியுமா?

இது ஒருபழமிருக்க, திருவளஞ்வன் திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்து என்பதில் குறிப்பிட்டுள்ள கிறுள் சேர் கிறுவினையும் சேரா கிறைவன் என்பது யாரை? புத்த பெருமானையா? அல்லது ஆராய்வாளர்கள், அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் கூறுவது போல் ஜென நூலான திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்து அருகனையா, மாவீரரையா போற்றுகிறது?

இவையொரு புறமிருக்க, சிலப் பதிகாரத் தில் கண்ணகீ தெய்வமாக்கப்பட்டுள்ளாள். அவள் ஏன் தெய்வமாக்கப்பட்டாள்?

பெண்கள் மனித சமூக நிலைப்புக்கும், சமூக உருவாக்கத்திற்கும் முக்கியமானவர்கள் என்பதால் மதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் தாயாகீய மீன்னர் மேலும் மதிக் கப் படுகின்றனர்; தாய் த் தெய் வங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

கண்ணகீயோ, தாயாகவில்லை! கணவன் தன்னை விட்டு வாழ்ந்த போது, வருந்தி வாழ்ந்தவள். அவள் ஏன் தெய்வமாக்கப்பட்டாள்? கொல்லப்பட்ட தன் கணவனுக்காக வழக்குரைத்தமையாலா? அல்லது பான்டியனை இறக்க வைத்ததாலா? அல்லது கூடல் நகரை எரித்தமையாலா?

கண்ணகீ தானு பிடிமலை நீருங், மதுவராயை மும்முறை வளம் வாழ்து ஏற்காள், கூடல் கூர் எரிந்து எவ்விற்கு சென்பதினால்.

அவள் ஏன் இடமுலை திருகி எறிந்தாள்? அப்படிச் செய்யக் கூடல் நகர் எரிந்தது ஏன்? இரண்டுக்கும் என்ன தொடர்பு? இடமுலை திருகி எறிதல் காமத்தை நிரந்தரமாகத் துறந்தலைக் குறிக்கிறதா? அதன் தாக்கமாகவா கூடல் நகர் எரிவு? பெண்கள் காமத்தைத் துறப்பது, பெரும் துறப்பா?

மணி மேகலை காப்பியத்திலும், மணிமேகலை காமத்தைத் துறந்தமை, உதயகுமாரன் கொடுரோமாகக் கொல் பெப் பட்டமையுடன் கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு கூடல் நகரே எரிந்துள்ளது!

இங்கு சில கேள்விகள் எழுப்பப்படவேண்டியுள்ளன. சாத்தனும், இளங்கோ அடிகளும், பெண்பாலர் காமத்தால் பெரிதும் கட்டுண்டவர்கள் எனக் கருதினரா? தனது காமத்தைத் தணிப்பவருக்கு, பெண் தன்னை அடிமைப்படுத்தி விடுகிறானா?

இவைகள் மனிதருக்கு மாத்திரமின்றி, மிருகங்கள், பறவைகளுக்கும் பொருந்துமா? பெண் பால் வர்க்கங்கள் காமத்தால் பெரிதும் கட்டுண்டிருந்தால், அது உயிரியலால் உருவானதா?

இவைகள் பெண்களைக் கீழ்மைப்படுத்தாது பார்க்கவா, கற்பு என்பது பெண்களுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது, மறுபுறுத்தில் அவர்கள் சமூகத்தால் மதிக்கப்படவேண்டியவர்கள் என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவைகள் பெண் அடிமைத்தனம் என்பது பற்றி, அடிப்படைக் கேள்வியையும், ஆண் மேலாதிக்கம் என்பது பற்றி அடிப்படைக் கேள்வியையும் எழுப்ப வைக்கின்றன.

இவைபற்றி, பெண்களை இழிவு படுத்தும் செயல் எனக் கருதாது,

அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராயவேண்டியுள்ளது.

சிலப்பதிகாரம் ஆய்வரங்கினில் சிலப்பதிகாரத் தமிழகம், சமய நெறிகளும் கோயில்களும், சிலப்பதிகாரக் கதாபாத்திரங்கள், சிலப்பதிகாரத்தில் கலைகளும், பண்பாடும் என்ற விடயங்கள் ஆராயப்படுகின்றன எனப் பத்திரிகைகள் குறிப்பிட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரம் ஆய் வரங் குகளில், பொதுவாக இவைகளே எங்கும் ஆராயப்பட்டுவருகின்றன. சில ஆய்வரங்குகளில் புகார் நகரும் தேடப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத் தமிழகம், சமய நெறிகளும் கோயில்களும், சிலப்பதிகாரத் தில் கலைகளும் பண்பாடும், சிலப்பதிகாரக் கதாபாத்திரங்கள் என்ற விடயங்கள் காலத்துடன் இணைக்கப்படவிட்டால், அவை பற்றிய ஒழுங்கள் யான்றவை ஒகுவிடுகின்றன. தமிழகம், சமய நெறிகள், கோயில்கள், கலைகள், பண்பாடு, காப்பியக் கதாபாத்திரங்கள், என்பகைவள் காலத்துடன் இணைக்கப்படும்போதே, வரலாறுகள் ஆகின்றன.

இந்த நிலையில், மேலே குறிப்பிடப்பட்டவை பற்றி ஆராயுமுன்னர், சிலப்பதிகாரம் நூலின் காலம் சரியாக ஆராய்ந்தறியப்படவேண்டியுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தீன் காலம் என்பது பற்றி, கடந்த காலங்களில் பெருமென்னிக்கையான அறிஞரும், ஆராய்வாளர்களும், பேராசிரியர்களும் ஆராய்ந்துள்ளனர். இந்த ஒழுங்காஸ்கும் அகை ஒராயும் என ஏதோபார்க்கவே வேண்டும். இவர்களது ஒழுங்காவுகள் வீஞ்ஞான மானவையா என்பது மிக முக்கிய கேள்வியாகும். இதனை அறிவுதாயின், சிலப்பதிகாரத்தின் காலம் பற்றி ஆராய்ந்தே கூறுவேண்டும்.

சிலப்பதிகாரத்தின் காலம்

சிலப்பதிகாரம் காப்பியத்தின் காலமானது பெருமென்னிக்கையான அறிஞர்களாலும், அராய்வாளர்களாலும், பேராசிரியர்களாலும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்று பாடசாலை கல்வியிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும், சிலப்பதிகாரத்தின் காலமானது சங்கம் மருவிய காலமான கி.பி. 5-6-ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்தவர்கள், அதன் காலத்தினைக் கி.பி. 5-6-ஆம் நூற்றாண்டு என ஏற்றுள்ள நிலையில், சிலப்பதிகாரக் காலத்தினைத் தமிழ் பேசும் சமூகம் கி.பி. 5-6 ஆம் நூற்றாண்டென ஏற்றுள்ளது. அல்லது ஏற்கவைக்கப்பட்டுள்ளது.

எது விதத்திலும், சிலப்பதிகாரமானது கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என ஒருசாரார் இன்றுவரை கருதிவருகையில், பேராசிரியர் S. வையாபுரி பிள்ளையவர்கள், சிலப்பதிகாரமானது, பெரும்பாலும், கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இயற்றப்பட்டுள்ளது என்றுள்ளார். அவர் தனது *History of Tamil Language and Literature (1956)* என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்(பக்கம் - 152,153):

"The Manimekalai is the earlier of the two kavyas. Adiyarkkunallar specifically mentions this fact at the end of his Uraippayiram. There is no doubt that Ilango had the text

Manimekalai in his mind while composing his great work. Now most of the arguments above set forth will apply equally to this Buddhist kavya, for which the first quarter of the ninth century may be considered a suitable date. It follows that the Silappadikaram was most probably composed about the middle of the ninth century A.D."

பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளையவர்கள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை காப்பியங்கள் இயற்றப்பட்ட காலத்தினை மிக விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவரது ஆய்வு முறையும், முடிவுகளுக்கு வந்த முறையும் விஞ்ஞானமானதோ, இல்லையோ, அவரது ஆய்வையும், முடிவுகளையும் இன்று வரை எவரும் விஞ்ஞான ரத்தியிலான ஆதாரங்களுடன் நிராகரிக்க முடியவில்லை.

இதனால், பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளையவர்கள், தமிழக அரசியல் வாதிகளாலும், அறிஞர்களாலும், ஆராய்வாளர் களாலும், தழிவினத்துரோகி, தமிழினத்தின் கோடரிக் காம்பு எனவெல்லாம் பகரங்கமாகத் திட்டப்பட்டா, திட்டி எழுதப்பட்டார். இவர்களின் சீற்றத்திற்குக் காரணம், இவர்களால் தமிழகத்தின் வரலாற்றுநூல், தமிழ் மொழி வரலாற்று நூல், கலை வரலாற்று நூல் எனவெல்லாம் புகழப்பட்ட சிலப்பதிகாரத்தை அவர் க.பி. தீரும் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கீற்றப்பட்டது என நிறுவியமையும், அதை ஏனையோரால் ஆதாரபூர்வமாக நிராகரிக்க முடியாது போனமையுமாகும்.

ஆனால், வையாபுரி பிள்ளையவர்களின் ஆய்வு முறையை ஆராயும் ஒருவர், அது விஞ்ஞானத் தன்மையற்றது என்பதை எளிதாகக் காணமுடியும்.

சிலப்பதிகாரத்தினை ஆராய்ந்தவர்கள், அதன் பதிகத்தில், என், எப்படி கிளங்கோவால் சிலப்பதிகாரம் கீற்றப்பட்டது எனக் கூறப்பட்டதை வைத்து, கண்ணகியை வரலாற்று உண்மையாக்கி யுள்ளதுடன், இளங்கோவும், சாத்தனும் வரலாற்று உண்மைகள் எனக் கொண்டு, இருவரையும் கண்ணகி காலத்தவர்கள் ஆக்கி விட்டனர்.

இதனால், சீலப்பதிகாரம் கீற்றப்பட்ட காலமானது, கிளங்கோ, சாத்தன் என்பவர்களின் காலமாகியது.

கிளங்கோவின் காலத்தினை, இவர்கள் சேரன் செங்குட்டுவேன், மற்றும் கஜபாகு எனும் இலங்கை அரசன் என்பவர்களது காலங்களை வைத்து நிர்ணயித்துள்ளனர்.

சிலப்பதிகாரம் நூலின் உரைபெறு கட்டுரையின் முன்றாவது பாட்டுப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளது:

அது கேட்டுக் கடல் குழ் இலங்கை கயவாகு என்பான், நங்கைக்கு நாட்பவி பீடிகை கோட்டமுத்துறுத் தாங்கு அரந்தை கெடுத்து..

சிலப்பதிகாரத்தின் வரந்தரு காதை என்பதன் வரி-160இல்: கடல் குழ் கிளங்கைக் கயவாகு வேந்தனும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கயவாகு என்ற இலங்கை அரசன், செங்குட்டுவேன் கண்ணகிக்குச் சிலை யெடுத்த விழாவிற்குச் சென்றிருந்ததாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் பொத்த வரலாற்று நூல்களான தீவும்ஸு, மஹாவும்ஸு, சூளவும்ஸு என்பவைகளில், கிரண்டு கஜபாகு என்ற பெயரையுடைய அரசர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

தீவும்ஸுவில், வசப என்ற அரசனின் மகன் திஸ்ஸை என்பவனின் மகன் கஜபாகு காமனி (Gaja bahu Gamani) என்பவன் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவன் தனது தாயின் விருப்பப்படி Gamani என்ற குளத்தை அமைத்ததாகவும், வேறு சிலவற்றைக் கட்டியதாகவும் Di. XXII. 13, 14 இல் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கஜபாகு பற்றி விபரித்துள்ள மஹாவும்ஸு (Mhv. XXXV. 115–122), “Harkening to his mother’s word the king founded the Matu Vihara on the place of the thicket of flowering Kadambas, in honour of his mother” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

“Matu Vihara” என்பது: தாய் விகாரை, பெண் விகாரை, நங்கை விகாரை ஆகும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் அரசன் நங்கைக்குக் கோட்டம் அமைத்தான் என்று கூறியிருக்கையில், மஹாவும்ஸுவில் அரசனால் “Matu Vihara” கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தீவும்ஸு இதைக் குறிப்பிடவில்லை. ஏன்? தீவும்ஸுவில் தாயின் பெயரால் குளம் அமைக்கப்பட்டதாகத் தான் கூறப்பட்டுள்ளது.

எதுவிதத்திலும், மஹாவும்ஸு விபரிப்பானது, சிலப்பதிகாரம் கூறியதுடன் மயங்கி ஒன்றுகிறது. ஆனால், கிடு எந்த விதத்திலும், கஜபாகு கண்ணகீக்குக் கோட்டம் எடுத்ததாகச் சிலப்பதிகாரம் கூறுவதுடன் ஒன்றமாட்டாது.

இவைகளைப் பார்க்கும்போது, சிலப்பதிகாரத்திற்கும், மஹாவும்ஸுவிற்கு மிடையில் ஏதோவொரு தொடர்பு இருந்துள்ளது என்றும், இரண்டையும் ஒருவரே இயற்றியிருந்துள்ளார் என்றும், அவர் பிறப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட சிலப்பதிகாரத்திற்கு, மஹாவும்ஸு ஞாக, முற்பட்ட காலத் தோற்றுத்தினைக் கொடுக்க முற்பட்டுள்ளார் என்றும் கருதவேண்டியுள்ளது.

எதுவிதத்திலும், இந்த முடிவானது மேலதிக ஆதாரங்க ஞாக உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டியுள்ளது. அப்படி இது மேலதிக ஆதாரங்களுடன் உறுதிப் படுத்த முடியாது போனால், இந்த முடிவு நிராகரிக்கப்படவேண்டும்.

இந்தக் கஜபாகுவை, இன்றைய வரலாற்றாசிரியர்கள் முதலாவது கஜபாகு என்றும் கூறுவார்.

இந்தக் கஜபாகு அரசனின் காலத்தினை, ஆராய்வாளர்கள் பலவாறு நிர்ணயித்துள்ளனர்.

மஹாவும்ஸுவை ஜேர்மனிய, ஆங்கில மொழிகளுக்கு மொழி பெயர்த்து, ஆராய்ந்த Dr. Wilhelm Geiger என்பவர், இவனின் காலத்தினை கி.பி. 171-193 என்றுள்ளார்.

C.W. Nicholas, S. Paranavitana என்பவர்கள், தமது “A Concise History of Ceylon” (1964) என்ற நூலில், இவ்வரசனின் காலத்தை கி.பி. 112-134 என்றுள்ளனர்.

இந்த வேறுபாடானது, புத்த பெருமான் இறந்த வருடத்தை எந்த

ஆண்டாகக் கொண்டு கணிப்பீடுகளைச் செய்தனர் என்றதால் உருவானதாகும்.

தென்னிந்திய மரபின்படி, புத்த பெருமான் இறந்த ஆண்டானது கி.மு. 543 ஆகும். ஆனால், Geiger, மற்றும் ஜோப்பியரின் கணிப்பீட்டின்படி, புத்த பெருமான் இறந்த ஆண்டானது கி.மு. 483 ஆகும். இங்கு 60 ஆண்டுகள் வேறுபாடு உருவாகியுள்ளது.

இதனாலேயே, S. பரணவிதான், ஏனையோர்கள் கஜபாகுவின் காலத்தினை கி.பி. 112-134 எனக் கூற, Geiger ஏனையோர், கி.பி. 171-193 என்றுள்ளனர்.

இந்த அடிப்படையில்தான் கனகசபை, மற்றும் தமிழ் ஆராய்வாளர்கள், சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தை, அது இயற்றப்பட்ட காலத்தை, கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு என்றனர்.

இவர்கள் இப்படிக் கூறும்பொழுது, குளவும்ஸவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டாவது கஜபாகு பற்றி, அந் நூலில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. (Cv. 70.53-55):

“53. When hereupon the Lord of men (Parakkamabahu) heard that the Ruler Gajabahu had fetched nobles of heretical faith from abroad and had thus filled Rajaratta with the briers (of heresy), wrath seized his soul and he thought: though people of my kind are there, possessing insight, virtue, miraculous power and extraordinary courage, he has nevertheless acted thus – and he commanded his generals to take possession of Rajaratta.”

இந்த விபரி க்களில், வெளிநாட்டிலிருந்து “Nobles of heretical faith” இனை வரவழைத்து, Rajarattaவினில் “heretical faith” பறப்பட்டதால், முதலாவது பராக்கிரமபாகு ராஜூட்டவைக் கைப்பற்றுமாறு தனது படைத் தளபதிகளுக்கும் கட்டளையிட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த விபரிப்பினில் “Heretical faith” ஆனது, வெளி நாட்டுதலும், வெளிநாட்டு “nobles” உடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இளங்கோவழகன், சேரன் செங்குட்டுவன் என்போர் “Nobles” ஆகும்; “heretical faith” என்பது, கண்ணகி வழிபாட்டுடன் மயங்கி ஒன்றுகிறது.

கிளைள், சௌப்பதிகாரத்தில் கஜபாகு பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதும் மயங்கி ஒன்றுகிறன்.

C.W. Nicholas, S. பரண விதான் என்பவர்கள், இரண்டாவது கஜபாகு கி.பி. 1132-1153 வரை ஆட்சியிலிருந்தான் எனக் கணிப்பீடு செய்துள்ளனர். ஆனால், Geiger இவனின் ஆட்சிக் காலத்தினை கி.பி. 1137 – 1153 வரை என்றுள்ளனர்.

இவர்களின் கணிப்பீடுகளில் பெருமளவு ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. ஆனால், புத்த பெருமான் இறந்த ஆண்டில் உருவாகியிருந்த 60 வருடவேறுபாடு, இரண்டாவது கஜபாகு வின் கால நிர்ணயிப்பில் பிரதிபலிக்கவில்லை. இது எப்படி?

எது எவ்வாறாயினும், இது வரை பார்த்தவைகள், எம்மைச் சில கேள்விகளை எழுப்பவைக்கும் அதே வேளையில், சில முடிவுகளுக்கும்

இட்டுச் செல்கின்றன.

முதலாவது கஜபாகு கி.பி. 250ம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தவனாக இருக்ககையில், 1000 வருடங்களின் பின்னர் இரண்டாவது கஜபாகு இருந்துள்ளன. தீவு தற்செயலாக கிளங்கை வரலாற்று நூலில் அமைந்துள்ளதா, அல்லது கிளங்கை வரலாற்று நூல்களில் மிகவும் பிற்பட்ட கால வரலாற்றுச் சம்பவங்களின் ஒன்டுகளிலிருந்து, முன்னோக்கிய 1000 ஒன்டு கூலைட்டு தில் அரசர்கள் கற்பனையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனரா? இது ஆராயப்படவேண்டும். இது இலங்கை வரலாற்று நூல்கள் பற்றிச் சரியாக அறியவும், இலங்கை வரலாற்றினைச் சரியாக அறியவும் மிகமிக முக்கியமானதாகும். இவற்றிற்கு மேலாக, சிங்களப் பெரும்பான்மையினரின் ஆரியன்-சிங்களம்-சிங்களவர்-பெளத்தம்-ஸங்கா என்ற ஒன்றுக்கு ஒன்று என்ற கோட்பாட்டுப் பிரயோக கொள்கைகளால் போரினுள் வீழ்ந்து, அழிவுகளையும், துன்பங்களையும் எதிர்நோக்கும் இலங்கையில் அறிவியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பேச்சுவார்த்தைகளுடாகத் தீர்வு காணும் அரசியல் தீர்வைக் காண்பதிலும் இது மிகமிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

இவையொரு புறமிருக்க, சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு, கண்ணகி வழிபாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கயவாகு என்ற பெயரானது, ஏன், எப்படி இலங்கை வரலாற்று நூல்களில் இரு தடவைகள், 1000 வருடச் cycle-இலில் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் மயங்கி ஒன்றும் விடயங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன?

கிளங்கை வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு புலவனால்தான் கியற்றப்பட்டனவா, கிவன்தான் செப்பதிகாரத்தையும் கியற்றியிருந்தானா? அப்படியாயென், செப்பதிகாரமானது, உண்மையில், கிரண்டாம் கஜபாகு காலத்தூதா, அல்லது அதற்குப் பிற்பட்டதா?

இவை யொருபுறமிருக்க, சிலப்பதிகாரத்தில் கயபாகு என எழுதப்பட்டிருக்க, இலங்கை வரலாற்று நூல்களில் கஜபாகு என எழுதப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்திற்கும், இலங்கை வரலாற்றினைக் கூறும் நூல்கள் குறிப்பிடும் கஜபாகுவுக்கும் எந்தவித தொடர்புகளும் இல்லையா?

ஆனால், இதுவரையில் இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கஜபாகு தொடர்பான பல கல்வெட்டுக்களுள், அநூராத புரவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டில் கயவாகு என எழுதப் பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டானது, இன்று, Colombo Museumஇல் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது, இந்த அநூராதபுர கல்வெட்டு எழுதுகையுடன் ஒரு தமிழ்ப் புலவன் தொடர்புகையெனக் கிறுந்துள்ளான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இது, எது முடிவான சிலப்பதிகாரம் ஆசிரியனுக்கும், இலங்கை வரலாற்று நூல்களுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளது என்பதை மேலும் வலியுறுத்துகிறது.

இவைகள், சிலப்பதிகாரம் ஆசிரியன் உண்மையில் யார், அவன் பெளத்தணா, அவனுக்கும் இலங்கைக்கும், இலங்கையின் வரலாற்று நூல்களின் இயற்றுகை, கல்வெட்டு எழுதுகை என்பவைகளுக்கும்

தொடர்புகள் இருந்துள்ளனவா என்பதை ஆராய்ந்தறிய நிர்ப்பந்திக்கின்றன. மறுபுறத்தில், இவைகள் இலங்கையின் வரலாற்று நால்களின் இயற்றுகையுடன் ஒரு பெளத்த தமிழ்த் துறவி தொடர்பாக இருந்துள்ளன் எனக் கருத வைக்கின்றன. எதுவிதத் திலும், இது மேலதிக ஆதாரங்களுடன் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சிலப்பதிகாரமானது முதலாவது கஜபாகு காலத்ததா, அல்லது இரண்டாவது கஜபாகு காலத்ததா, அல்லது எக்காலத்தது என்பதை, ஆராய்வாளர்கள் ஆதாரபூர்வமாக நிர்ணயிக்கவில்லை.

சில ஆராய்வாளர்கள்: இலங்கை வரலாற்றில் மற்றொரு கயவாகு கூறப்பட்டிரும், அவன் மிகவும் பிற்காலத்தினாதலின், கண்ணகிக்கு விழாக் கொண்டாடியவன் முதற் கயவாகுவேயாகு மென்க என்றுமுள்ளனர்.

ஆனால், இங்கெழும் கேள்வி என்னவென்றால், ஏன் சிலப்பதிகாரம் பிற்காலத்ததாக இருக்கமுடியாது? இதற்கு இவர்களிடம் ஆதாரபூர்வமான விடை எதுவுமில்லை. ஆனால், இது மாத்திரம் சிலப்பதிகாரத்தினைப் பிற்காலத்தது என ஆக்கிவிடவும் முடியாது. ஏனெனில்: இதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கவேண்டும்.

சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் ஒன்றிடன் ஒன்று தொடர்பான காப்பியங்களாகும். இவைகளைத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்வாளர்கள் ஒரே காலத்தவை என்பர்.

ஆனால், மணிமேகலை காப்பியத்தின் காலதை-12 ஆன அறுவணர்த் தொழுத காலதயின் வரி 72 முதல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. 72.சக்கரவாளத்துத் தேவர் எல்லாம்

- தொக்கு ஒருங்கு சண்டித் தூடிதலோகத்து
மிக்கோன் பாதம் வீழ்ந்தன் இரப்ப
75. இருள் பரந்து கிடந்த மலர் தலை உலகத்து
விரிகதீர்ச் செல்வன் தோன்றினன் என்ன
சர் என்னுறாந்தோடு சர் எட்டு ஆண்டில்
பேரநிவாளன் தோன்றும், அதற் பிற்பாடு
பெரும் குள மருங்கிற சுங்கைச் சிறுவழி
80. இரும் பெரும் நீத்தம் புகவதுபோல,
அளவாச் சிறு செவி அளப்பரும் நல்லறம்
உளமலி உவகையோடு உயிர் பெறப்புகூடும்
கதிரோன் தோன்றும் காலை....

இங்கு பேசப்பட்டுள்ள தூடித் தலோகத்து மிக்கோன் என்றது புத்த பெருமானையாகும்.. ஆனால், அவன் மீண்டும் பூமியில் அவதரிப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவன் மீண்டும் அவதரித்த காலமானது: சர் என்னுறாந்தோடு எட்டு ஆண்டு ஆகும். அதன் பின்னர் பூமியில் நல்லறம் மீண்டும் கேட்குமெனப் பட்டுள்ளது. (2x800+2x8) ஆகும். அதாவது: 1816 ஆகும்.

மணிமேகலை காப்பியத்திற்கு அரும்பதவுரை, தெளிவுரை, பதவுரை, விளக்கவுரை எனப் பல உரைகளை மஹாமகோ உபாத்தியாய் உ.வே.

சாமிநாதையர், நாவலர் பண்டித வேங்கடசாமி நாட்டார், ஓளவை துறைசாமி பிள்ளை, புலியூர் கேசிகன், ஏனையோர்கள் எழுதியிருக்கும் போதும்; மணிமேகலை காப்பியத்தினை ஆராய்ந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், ஆய்வு நூல்களையும், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதாத தமிழக, சமத்துத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்வாளர்கள் இல்லாது இருக்கும் போதும், இவர்கள் எவரும் ஈர எண்ணோற்றோடு ஈர் எட்டு ஆண்டு என்பது பற்றி ஆராயவுமில்லை, அதனை மணிமேகலை கால நீணயிப்புக்குப் பயன்படுத்தவுமில்லை. கிடை ஏன்? கிடை வியப்பானதே.

மகாமஹோ உபாத்தியாயர் தனது மணிமேகலை அரும்பதவரை நாலில்: இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்ன சகாப்தத்தைச் சார்ந்த தென்று புலப்படவில்லை என அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வான சாஸ்திரம் நன்கு தெரிந்த பெளத்தன், தனது பெளத்த காப்பியத்தில் பெளத்த ஆண்டையே குறிப்பிட்டிருப்பான் என்பதை ஏன் மகாமஹோ உபாத்தியாயரும், ஏனையோரும் அறிய முடியவில்லை? அவன் வேறு ஆண்டைக் குறிப்பிடுவ தாயின், அவன் அதைக் கூறியே இருப்பான்.

இந்த நிலையில், ($2 \times 800 + 2 \times 8$) என்ற ஆண்டானது, பெளத்த ஆண்டாகவே இருக்க முடியும்.

பெளத்த ஆண்டு 1616 என்பது: கி.பி.(1616-543) ஆகும். அதாவது: கி.பி. 1073 ஆகும்.

பெளத்தனான் மணிமேகலை ஆசிரியனுக்கு, இந்த ஆண்டானது ஏன் முக்கியமாகியது?

மீண்டும், இலங்கைப் பெளத்த வரலாற்றிலும், கிந்திய உபகண்டத்தும் பெளத்த வரலாற்றிலும், தமிழக வரலாற்றிலும் மிக முக்கிய ஆண்டானது, தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கைப் பெளத்த வரலாற்றினைப் பொறுத்தமட்டில், சோழரின் இலங்கை மீதான 70 ஆண்டுகள் வரையான மேலாதிக்கம் பெளத்தத்தினை நிலைகுலைவுக்குள் தள்ளியிருந்தது. தமிழகப் பெளத்தர்களதும், இலங்கையின் தமிழ், சிங்களப் பெளத்தர்களதும் தொடர்ச்சியான போராட்டமானது, கி.பி. 1070 வரையில் சோழ மேலாதிக்கத்தை முறியடித்து, இலங்கையில் மீண்டும் பெளத்த சங்கவை நிறுவி, முதலாவது வீஜயாகு தன்னைப் பெளத்த அரசனாக கி.பி 1073இல் இலங்கையில் முடிகுடிக் கொள்ள வழியமைத்தது.

அதாவது: இந்திய உபகண்டம் முழுவதிலும் நிலை குலைத்திருந்த பெளத்தமானது, கி.பி. 1073ஆம் ஆண்டினில், சிறிய இலங்கைக்கு தீவுடாகப் புத்தயிர் பெற்று, தென்னிந்தியாவிற்கும், இந்தியாவிற்கும் மீண்டும் பரவியது.

இது, புத்த பெருமான் மீண்டும் இந்திய உபகண்டத்தில் தோன்றி, நல்லறநம் மீண்டும் நிலைநாட்டப்பட்டது போன்ற உணர்வையே தருகிறது.

இதை ஒரு கிளக்கியமாக ஒருவாக்குவதாயீன், புத்த பெருமான் கிந்திய உபகண்டத்தில் மீண்டும் ஒருவனாக அவதாரித்து, கிளக்கையில் பலாத்காரமாக நிராகரிக்கப்பட்ட நல்லறமானது, போருடாக மீண்டும்

ந்தெவாக்கப்பட்டதாகக் கதை உருவாக்கப்படமுடியும்.

இந்திய உபகண்ட தமிழ், சமஸ்கிருத இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தால், ராமாயன ஆனது, இதனுடன் ஒன்றுகிறது.

இராமன் என்பவன் புத்த பெருமானின் அவதாரமாக வடதிந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான்.

புத்த பெருமானின் கொள்கைகள், சிந்தனைகள் இலங்கையில் சோழ மேலாதிக்கத்தினால் பலாத்காரமாக நிராகரிக்கப்பட்டமையானது, இராமனின் மனைவி சீதை, இலங்கையில் சிறைவைக்கப்பட்டதுடன் ஒன்றுகிறது.

சோழர் ஆட்சியும், படைகளும், இராவணனாகவும், இயக்கர படையாகவும் ஆகியுள்ளன.

போரூடாகச் சோழர் மேலாதிக்கம் முறியடிக்கப்பட்டு, இலங்கையின் முதலாவது விஜயபாகு தன்னைப் பெளத்த அரசனாக முடிகுடிக் கொண்டமையானது, விபீஷணனுக்கு இராமன் முடிகுடியதாக ஆகியுள்ளது.

இலங்கையில் சோழர் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக 70 ஆண்டுகள் வரை அயராது போரிட்ட அன்றைய தமிழகப் பெளத்தர்களும், பெளத்த தேரர்களும், வானரங்களாகவும், வானரத் தலைவர்களாகவும் ஆகியுள்ளனர்.

இது கவையானது!

இது, ஒரு புறத்தில், மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் என்பவைகள் கி.பி. 1073ஆம் அண்டு, அல்லது அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தவையாகக் கியுள்ளது. மறுபுறத்தில், மணிமேகலை யில் குறிப்பிடப்பட்ட 1616 ஆண்டு விடயத்தை எப்படி வால் மீகி யும், கம்பனும் ராமாயன காவியமாக்கினர் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது; ராமாயனவின் காலம் எது என்ற கேள்வியை இது எழுப்புகிறது. மற்றைய புறத்தில், வால் மீகி, கம்பன் என்பவையும், சீத்தலைச் சாத்தனும் ஒருவரா என்ற கேள்வியை இது எழுப்பகைவிகிறது.

இவைகள் சமஸ்கிருத கிளக்கிய உருவாக்கத்திற்கும், தமிழ்ப் புலவனுக்கும் தொடர்பிருந்ததா என்பதை ஆராய நிர்ப்பந்திக்கின்றன.

எது விதத்திலும், மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் என்பகைவள் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டயது எனவொரு சாராரும், அப்படியில்லை. அவை சங்க மருவிய காலமான கி.பி. 5-6ஆம் நூற்றாண்டயவை எனப் பல்கலைக் கழகங்களைச் சார்ந்தவர்களும் எவற்றை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு உறுதிப்படுத்தினர்?

மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் என்பவைகள், ஆக முந்தியது, கி.பி. 1073ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவையாகவே இருக்கமுடியும். ஆனால், அவை அதற்குப் பின்தியவையாகவும் இருக்க முடியும். குறிப்பாக அவை எக்காலத்தவை என்பதை அறிவதாயின், நாம் சீத்தலைச் சாத்தன், கம்பன், வால் மீகி, சேரல் கிளங்கோவடிகள் என்போரை அடையாளம் கண்டு, அவர்களது காலத்தை அறியவேண்டும்.

மணிமேகலை காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட 1616 ஆண்டானது, இலங்கையின் பெளத்த வரலாற்று நூலான குளவம்ஸவில் முக்கிய

இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஏற்கனவே பார்த்தபடி, இலங்கைப் பெளத்த வரலாற்றின் முந்பட்ட கால விடயங்கள் பிறப்பட்ட காலச் சம்பவங்களின் 1000 வருடச் Cycleஇல் உருவாக்கப்பட்டவையாக உள்ளன. இந்த நிலையில், மணிமேகலை காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெளத்த ஆண்டு 1616 (கி.பி. 1073) இன் முன்னோக்கிய 1000 ஆண்டுகளை எடுத்தால், அது பெளத்த ஆண்டு 616 (கி.பி. 616 -543), கி.பி. 73 ஆகிறது.

கி.பி. 73ஆம் அண்டும், இலங்கை வரலாற்றில் முக்கிய மானதாகவே இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக: இந்தக் காலப் பகுதியானது இலங்கைப் பெளத்த வரலாற்றில் வட்காமணி அபய(Vattagamani Abhaya) என்பவனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அரசன் காலத்தில் பெளத்த வரலாற்றில் மிக முக்கிய சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாக மஹாவம்ஸ கூறுகிறது. Mhv. XXXIII. 100-101 பின்வருமாறு கூறியுள்ளன:

“100. The text of the three Pitakas and the Atthakatha there-upon did the most wise Bhikkhus hand down in former times orally, but since they saw that the people were falling away (from religion) the Bhikkhus came together, and in order that the true Doctrine might endure, they wrote them down in books”

இந்த விபரிப்புக்களிலிருந்து, வட்காமணி காலத்தில், தீர் பிடகமானது இலங்கையில் எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்டு, அதற்கு உரையும் (Atthakatha) எழுதப்பட்டது என்பதையும் அறியமுடிகிறது. மேலும், அவன் Adhayagiri Vihara வைக் கட்டியதாக தீவாம்ஸ கூறியுள்ளது.

இவை என்ன மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தன என்பதை மஹாவம்ஸ குறிப்பிடவில்லை. தீவாம்ஸவில், திரிபிடகம், உரைகள் எழுதப்பட்டது பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இவைகள் மணிமேகலை காப்பியத்திற்கும் இலங்கையின் பெளத்த வரலாற்று நால்களுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருப்பதை வலியுறுத்துகின்றன. ஆகவே, மணிமேகலை காப்பியமும், இலங்கையின் வரலாற்று நால்களான தீவாம்ஸ, மஹாவம்ஸ, சூளவாம்ஸ என்ற நால்களும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்படவேண்டியுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியமான மணிமேகலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆண்டானது இலங்கைப் பெளத்த வரலாற்று நாலில் கூறப்பட்டிருப்பவையுடன் ஒன்றும் நிலையில், வேறு தமிழ் இலக்கியங்கள், நால்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆண்டுகளும் இலங்கை வரலாற்று நால்களில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளுடன் ஒன்றுகின்றனவா என்பதை ஆராய்வோம்.

தமிழ் இலக்கியங்களுள் இறையனார் அகப்பொருள் உரைநாலில் தலை, கிடை, கடைச் சங்கங்கள் 4440, 3700, 1850 ஆண்டுகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டுகளை ஆராய்வது முக்கியமானது. தலைச் சங்க ஆண்டான 4440 இனை 1000 வருடச் cycles களில் பிரித்தால், பெளத்த ஆண்டுகள் 440, 1440 என்பவையே அன்று சாத்திய

மாணவை.

பெளத்த ஆண்டு 440 என்பது: கி.மு. 103 ஆகும். கி.மு. 103 என்ற ஆண்டும், இலங்கை அரசியல் வரலாற்றிலும், இலங்கையின் வரலாற்று நால்களிலும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்த ஆண்டுடன் தான் துட்டகாமணி இணைக்கப்பட்டுள்ளன்!

பெளத்த ஆண்டு 1440 என்பது: கி.பி. (1440-543)ஆகும். அதாவது: கி.பி. 897 ஆகும். இந்த ஆண்டிலேதான் சோழர் பல்லவரை வெற்றி கொண்டு, சோழப் பேரரசு எழுச்சியடையத் தொடங்கும் ஆண்டாகும்.

3700 ஆண்டு என்பதை, 1000வருடச் cyclesகளில் பிரித்தால், 700, 1700, 2700, 3700 என வருகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தினை பெளத்த நால்களுடன் இணைக்கப்பட்ட நிலைகாணப்படும் நிலையில், இங்கு பெளத்த ஆண்டுகளைப் பார்ப்போம். 3700 இன் 1000 cycle பெளத்த ஆண்டுகளில் 700, 1700 என்பவையே பொருந்தக் கூடியவை.

பெளத்த ஆண்டு 700 என்பது: கி.பி. (700-543) ஆகும். இது கி.பி. 157 ஆகும். பெளத்த ஆண்டு 1700 என்பது: கி.பி. (1700-543)ஆகும். இது, கி.பி. 1157 ஆகும்.

இவைகள் இரண்டும் முதலாம், இரண்டாம் கஜபாகு அரசர்களின் காலங்களுடன் ஒன்றுகின்றன.

இது தந்தெய்லாக நடைபெற்றதா, அல்லது இவைகள் திட்டமிட்ட ரீதியில் உருவாக்கப்பட்டவையா? இவை திட்டமிட்டபடி செய்யப்பட்டால், முதலாம் கஜபாகு என்பவனின் காலம் கி.பி.157 எனவும், இரண்டாம் கஜபாகு என்பவனின் காலம் கி.பி.1157 எனவும் வருகின்றன.

இவைகள் திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டவையாயின், ஏனைய சங்கங்களின் காலங்களும், இலங்கை வரலாற்றின் முக்கிய விடயங்களுடன் ஒன்றுவேண்டும்.

கடைச் சங்கத்தை எடுத்தோமாயின், பெளத்த ஆண்டு 1850ஆனது, கி.பி. (1850-543) ஆகும். இது, கி.பி. 1307 அகும். இது கவையானது.

இந்த ஆண்டிலேதான் டெல்கி சுல்தானியர்கள் தென்னோக்கி படையெடுப்பை ஆரம்பித்து, தேவகிரியைக் கைப்பற்றியிருந்தனர் என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுவர். கி.பி. 1310இல் மாலிக் கழர் இராமேஸ்வரம் வரை சென்று, கொள்ளையைத்துத் திரும்தபியதாகவும், கி.பி. 1320 களில் டெல்கி சுல்தானியர்கள் தமிழகப் பகுதிகளைத் தமது நேரடி ஆட்சியினுள் கொண்டுவந்தனர் என்றும் கூறுவர்.

1850ஆம் ஆண்டிற்கும் 1000 cycle இணைப் பிரயோகித்தால், 850 ஆண்டு வரும். பெளத்த ஆண்டு 850 என்பது, கி.பி.(850-543) ஆகும். அதாவது: கி.பி. 307 ஆகும்.

இந்த ஆண்டும் இலங்கை வரலாற்றிலும், இலங்கையின் வரலாற்று நால்களிலும் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

இந் த ஆண்டுடன் தான், மஹா சென (Maha sena) இணைக்கப்பட்டுள்ளான்!

இவைகள் எமக்கு பலவற்றை வலியுறுத்துகின்றன.

1. தலை, இடை, கடைச் சங்கங்கள் கற்பனையாளவை;
2. இலங்கையின் வரலாற்று நால்கள் தமிழ்ப் பெளத்து நாடு ம் டிரிசூல் தேரணால் எழுதப்பட்டவை;
3. இலங்கையின் முற்பட்ட கால வரலாற்று, பிற்பட்ட காலச் சம்பவங்களின் காலங்களின் முன்னோக்கிய பிற்மீ குறைபாடுகளை உருவாக்கப்பட்டவை;
4. சிலப்பதிகாரமானது கி.பி. 1307 ஆம் ஆண்டில், அல்லது அதற்குப் பின்னர் இயற்றப்பட்டது.

இவைகளை மேலதிக ஆதாரங்களுடாக உறுதிப்படுத்துவதே விஞ்ஞானமானது. மணிமேகலையும் சிலப்பதிகாரமும் கி.பி. 14ஆம் நாற்றாண்டில் அல்லது அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டது என்றால், அது குறிப்பாக எந்தக் காலப் பகுதியில் இயற்றப்பட்டது என்பது ஆராய்ந்து அறியப்பட வேண்டும்.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பவைகளை இயற்றிய புலவரின் காலம் கி.பி. 14ஆம் நாற்றாண்டியதாயின், ஒரு புறத்தில் இலங்கையின் வரலாற்று நால்கள் இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி. 14ஆம் நாற்றாண்டாகவிடும். சிலவேளாகளில், காலம் மேலும் பிற்பட்ட முறையும். எதுவிதத்திலும், மணிமேகலை, சீலப்பதிகாரம் என்பவைகளை இயற்றிய புலவர்களான சீத்தலை சாத்தன், சேரவு தீளங்கோவடகள் என்போரை குறிப்பாக அடையாளம் காண்பதன்மூலம் திலங்கை, இந்திய வாரலாறுகளைச் சரியாக அறியமுடியும்.

ஆகவே, இப்பொழுதுதான் இலக்கிய ஆய்வு விஞ்ஞான தீர்யாகச் செய்யப்பட ஆரம்பமாகிறது. சிலப்பதிகாரம் மாத்திரமல்ல, தீவிரத்து தமிழ் திலக்கியங்களும், திலங்கையின் பாளி, சமஸ்கிருத, சீங்கள் தீவிரத்து தமிழ் திலக்கியங்களும், இந்திய பாளி, சமஸ்கிருத திலக்கியங்களும் மீண்டாலும் சிச்யய்ப்பாவேண்டியவை என்பதை இந்தச் சீலப்பதிகார ஆய்வு அரசுக்கு ஏற்று, கின்ற முதல் தீந்திய உபகண்ட திலக்கியங்களும், விஞ்ஞான தீர்யாக ஆராய வேண்டியுள்ளது.

இக்கட்டத்தில், இலங்கையின் அரசியல் பிரச்சனைக்கு மூலகாரணமாகவள்ள பூரியன்-சீங்களம்-சீங்களவர்-பெளத்தம்-ஸங்கா என்ற கோட்பாடு சரியானதா, அல்லது கற்பனையானதா என்பதையும், இலவ்வராய்வுகளுடாக அறிந்து, தமிழ் பேசும் மக்கள் அதைச் சீங்களச் சகோதரருக்கும், உலகிற்கும் எடுத்துக் கூறி, கோட்பாட்டினை ஆடார பூர்வமாக நிராகரித்து, திலங்கையைப் பல்லின, பல சமய, பன் சொற் நாடாக ஏற்கவைத்து, இலங்கைப் பிரச்சனைக்கு இயுதித் தீவைக்காணவேண்டியுள்ளது.

சுருங்கக் கூறினால்: இந்தச் சிலப்பதிகார ஆய்வராங்கானது, அறிவியல் தீர்யிலும் இலங்கையில் நிரந்தர அமைதியை உருவாக்கத் தமிழ் பேசும் மக்களைச் செய்யப்படவைக்கும் புதிய நிலையைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கச் செயற்றப்படும் அமைப்பினை உருவாக்கச்

செயற்படவேண்டியுள்ளது; எமது மக்களதும், சிங்களச் சகோதரர்களதும் அறிவையும், ஆராயும் தன்மையையும் வளர்க்கச் செயற்பட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் பேசும் மக்கள் இன்றைய பொறுப்பை உணர்ந்து, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தந்திரோபாய் அடிப்படையில் செயற்படுவதே, தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும், இலங்கையின் ஏனைய சமூகங்களுக்கும் பாதுகாப்பான், அமைதியான, இன்பமான, மேன்மையான வாழ்க்கையை அமைக்க உதவும்.

அறிவியலுக்கு அதிமுக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நிராகரிக்கும் நிலை காணப்பட்டால், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எஞ்சியிருப்பது வீரத்துடன் போரிடும் மேன்மையான செயற்பாடே. இது தவிர்க்கப்படமுடியாதது.

நன்றி.

வணக்கங்கள்.
அ.சி. உதயகுமார்

- குறிப்புகள் -

நூலின் முன்பும் பிரதிவேஷ தமிழ் மூலத்தை எடுத்து அப்புமொலி நீக்காரங்களையும் பிரதிவேஷ தமிழ்மூலத்தை எடுத்து அப்புமொலி நீக்காரங்களையும் குறிப்பிட்டு விவரித்து விட்டு வருகிறோம். மூலத்தை எடுத்து அப்புமொலி நீக்காரங்களையும் பிரதிவேஷ தமிழ்மூலத்தை எடுத்து அப்புமொலி நீக்காரங்களையும் குறிப்பிட்டு விவரித்து விட்டு வருகிறோம். மூலத்தை எடுத்து அப்புமொலி நீக்காரங்களையும் பிரதிவேஷ தமிழ்மூலத்தை எடுத்து அப்புமொலி நீக்காரங்களையும் குறிப்பிட்டு விவரித்து விட்டு வருகிறோம்.

அதை

மூலத்தையெல்லாம்
நூலாக ஓ. போல்

- குறியீடுகள் -

- குறிப்புகள் -

எமது ஏற்றைய வெளியீடுகள் -

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியலும், வல்லரசுகளினது ஆதிக்க விஸ்தரிப்புக் கொள்கைத் தாக்கங்களும்(1990 July), IPS-Uduvil, பக்கங்கள்-xi +25;

இன்றைய வளைகுடா போர் (1991 February 10), IPS—Uduvil, பக்கங்கள்-ix+80;

எதிர்கால உலகமும் நாமும்(1991 November 15), ISS—Uduvil, பக்கங்கள்-xi+92;

பூகோள் ஆதிக்க விஸ்தரிப்பில் ஆயத் தெருவாக்கங்களும், தந்திரோபாயங்களும் (1991 December), ISS—Uduvil, பக்கங்கள்-xv+310;

அறவுக்களஞ்சியம்? (1992 October), IPS—Uduvil, ISS—Uduvil, -ix+88;

சந்திரிக்கா அரசும், இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வும் (1994 November 02), IPS—Uduvil, பக்கங்கள்-v+66;

சந்திரிக்கா அரசின் தீவுத்திட்ட யோசனைகளும், நாமும் (1995 August 11), IPS—Uduvil, பக்கங்கள்-iv+37.

Institute of Political Studies - Uduvil
Institute of Strategic Studies - Uduvil
Institute of Historical Studies - Uduvil